

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-459/05)

(2006/C 48/34)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 23 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez H. Stovlbaeka i D. Maidani, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Komisja wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy lub ewentualnie nie informując o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza⁽¹⁾.
- 2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2001/19 Państwa Członkowskie były zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do wykonania tej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2003 r. i niezwłocznego powiadomienia o tym Komisji.

Komisja stwierdziła, że Królestwo Belgii nie przyjęło dotychczas wszystkich przepisów niezbędnych dla wypełnienia tego zobowiązania, a w każdym razie nie poinformowało o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-461/05)

(2006/C 48/35)

(Język postępowania: duński)

W dniu 23 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez G. Wilmsa i H.C. Støvlbæka działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Danii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że odmawiając obliczenia i zapłaty środków własnych, które nie zostały pobrane ze względu na bezcłowy przywóz sprzętu wojskowego oraz odmawiając zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty środków własnych, które nie zostały udostępnione Komisji, Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1552/89 w zakresie dotyczącym okresu do dnia 31 marca 2000 r. i na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1150/2000 po tej dacie,
2. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że Dania uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 w zakresie dotyczącym okresu do dnia 31 marca 2000 r. włącznie i na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000 w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 czerwca 2000 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. ze względu na brak zapłaty środków własnych w związku z przywozem sprzętu wojskowego.

To naruszenie Traktatu trwało do dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 150/2003, czyli do dnia 1 stycznia 2003 r. Zgodnie z tym rozporządzeniem, stosowanie ceł przywozowych na niektóre rodzaje sprzętu wojskowego może być od tego dnia zawieszona pod wyszczególnionymi warunkami.

Zdaniem Komisji, Państwo Członkowskie, które nie zastosowało się do przepisów prawa wspólnotowego w zakresie ceł, co doprowadziło do utraty środków własnych, jest zobowiązane do zapłaty na rzecz Wspólnoty kwoty odpowiadającej tej stracie. Zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 oraz zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000, możliwe jest również nałożenie odsetek za zwłokę.

Na podstawie art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 i na podstawie art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000, władze duńskie powinny były w przepisany termin obliczyć i odpowiednio zaksięgować kwotę należności przywozowych zgodnie z art. 217 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz udostępnić te kwoty Komisji.

Komisja uważa, że pomimo wezwań, Dania nie przeprowadziła obliczeń koniecznych do ustalenia tych kwot, które nie zostały zapłacone na rzecz Wspólnoty jako środki własne ze względu na naruszenie Traktatu powstałe w roku 1998.

Komisja podnosi również, że kwoty odpowiadające niniejszemu długowi celnemu nie zostały udostępnione Komisji przed dniem 31 marca 2002 r.

Komisja podnosi zatem, że nie ustalając środków własnych w odniesieniu do przywozu sprzętu wojskowego i nie udostępniając tych środków Komisji, Dania uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 i na podstawie art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-463/05)

(2006/C 48/36)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 22 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Dominique Maidani i Wouteru Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Królestwu Niderlandów.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2002/47/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Artykuł 11 dyrektywy 2002/47/WE stanowi, że Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 27 grudnia 2003 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Komisja stwierdza, że Królestwo Niderlandów dotychczas nie przyjęło tych przepisów, a w każdym razie nie powiadomiło o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 168 z 2002, str. 43.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 25 października 2005 r. w sprawie T-38/02 Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Groupe Danone w dniu 4 stycznia 2006 r.

(Sprawa C-3/06 P)

(2006/C 48/37)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 stycznia 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Groupe Danone, reprezentowanej przez A. Wincklera i S. Sorinasa, avocats, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 25 października 2005 r. w sprawie T-38/02 Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- częściowe uchylenie, na podstawie art. 225 ust. 1 WE oraz art. 61 Statutu, wyroku Sądu z dnia 25 października 2005 r. w sprawie T-38/02 Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w zakresie w jakim (i) oddała on zarzut oparty na nieuzasadnionym uwzględnieniu w odniesieniu do wnoszącej odwołanie okoliczności obciążającej w postaci powtarzania się naruszenia oraz (ii) zmienia sposób obliczenia grzywny zastosowany przez Komisję;
- przychylenie się do żądań przedstawionych przez Groupe Danone w pierwszej instancji w odniesieniu do zarzutu opartego na nieuzasadnionym uwzględnieniu okoliczności obciążającej w postaci powtarzania się naruszenia, i w konsekwencji obniżenie, na podstawie art. 229 WE i art. 17 rozporządzenia nr 17⁽¹⁾, kwoty grzywny nałożonej przez Komisję;
- obniżenie, na podstawie art. 229 WE i art. 17 rozporządzenia nr 17, kwoty grzywny proporcjonalnie do dokonanego przez Sąd zmniejszenia obniżki ze względu na okoliczności łagodzące;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.